

Nr. 5

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 1998-1999

6 oktober 1998

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

ACTUELE VRAGEN

Inhoud

Nr. 5

Dinsdag 6 oktober 1998

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toegankelijkheid van bossen voor jeugdbewegingen	
Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitspraken van de minister inzake bosuitbreiding tijdens de opening van de Week van het Bos	1
Actuele vraag van mevrouw Yolande Avontroodt tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de concrete organisatie van borstkankerscreening	3
Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het onderzoek naar het wegnemen van ingezamelde kleding voor ontwikkelingsprojecten op last van het Voerense gemeentebestuur	5
Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Europese Commissie inzake de campagnes van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing	6
Regeling van de werkzaamheden	7

VOORZITTER : De heer Francis Vermeiren, ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

Anny De Maght-Aelbrecht, Michiel Vandenbusche : gezondheidsredenen ;

Wilfried Aers, Frank Creyelman, Herman De Reuse, Pieter Huybrechts, Marc Olivier, Roeland Van Wallegem, Christian Verougstraete, Emiel Verrijken : buitenslands.

ACTUELE VRAGEN (Regl. art. 82)

Actuele vraag van de heer Joachim Coens tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toegankelijkheid van bossen voor jeugdbewegingen

Actuele vraag van mevrouw Vera Dua tot de heer Theo Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de uitspraken van de minister inzake bosuitbreiding tijdens de opening van de Week van het Bos

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer Coens tot de heer Kelchtermans, Vlaams minister van Leefmilieu en Tewerkstelling, over de toegankelijkheid van bossen voor jeugdbewegingen en van mevrouw Dua tot minister Kelchtermans, over de uitspraken van de minister inzake bosuitbreiding tijdens de opening van de Week van het Bos.

De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, zondag ging de

Week van het Bos van start. Tijdens de openings-toespraak kwam een zeer belangrijk onderwerp aan bod : spelen in het bos. Een belangrijk maatschappelijk aspect van een bos is immers dat erin gespeeld kan worden. Rond dit thema bestaan echter nog tal van problemen. Voor de jeugdbewegingen houdt het een administratieve rompslomp in. Ze zijn bovendien afhankelijk van de goodwill van bepaalde openbare besturen. De besturen moeten er volgens een koninklijk besluit voor zorgen dat er een beheersplan en een toegankelijkheidsreglement is. Uit een vraag die de heer Quintelier in juni stelde, is gebleken dat sommige openbare besturen helemaal geen spoed zetten achter het opstellen van die plannen en reglementen. En zelfs al hebben de openbare besturen wel een beheersplan en een toegankelijkheidsreglement, dan nog moeten de jeugdbewegingen een hele administratieve molen doorlopen om een planning op te stellen.

Bij de erkende jeugdbewegingen is de wil aanwezig om op een aanvaardbare manier van het bos gebruik te maken. Ze kunnen zelf regels opmaken voor een protocol voor goed bosgebruik. Mijnheer de minister, is het niet mogelijk de toegankelijkheid van bossen uit te breiden tot de erkende jeugdbewegingen indien ze, bij het spelen in een bos, een nationale code hanteren van goed gebruik van het bos ?

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua (Op de tribune) : Mijnheer de minister, zoals elk jaar heb ik met veel interesse geluisterd naar uw toespraak bij de opening van de Week van het Bos. Zoals gebruikelijk hebt u een aantal beleidsintenties vermeld en een aantal beloftes gedaan.

Ik heb me echter mateloos geërgerd aan een aantal passages in uw toespraak. En ik was niet de enige. Ik bevond me in het publiek. Soms is het een voordeel om niet vooraan tussen de notabelen te zitten omdat men dan makkelijk kan horen wat in de sector leeft. Heel wat mensen hebben zich geërgerd aan bepaalde van uw uitspraken. U hebt nogmaals beloofd dat er 20.000 hectare nieuw bos zal bijkomen. Dit is een eervolle intentie. U hoeft mij er niet van te overtuigen dat er te weinig bos is in Vlaanderen en dat er dringend bos moeten bijkomen. Het viel me echter op dat u identiek hetzelfde hebt gezegd als tijdens de opening van de Week van het Bos in 1996 in Limburg.

Ik erger me vooral aan de enorme tegenstelling tussen wat u zegt en belooft, en wat er in de praktijk gebeurt. Op het vlak van bosuitbreiding is er

Dua

sinds 1996 nagenoeg geen bos bijgekomen. Integendeel, de ontbossing gaat steeds door. De balans is negatief.

Ik geef het voorbeeld van het project in Kortrijk waar er 300 hectare bos zou bijkomen. Uw diensten hebben daartoe een goed plan uitgewerkt, ondersteund door wetenschappers en waarmee de actoren op het terrein akkoord gaan. We stellen echter vast dat u het plan saboteert en geen enkele inspanning doet om het te realiseren. Als u iets belooft, moet u die belofte nakomen ; anders moet u erover zwijgen.

Ik wil concreet weten hoeveel hectare nieuw bos er nog zal bijkomen voor het einde van de legislatuur. Het is toch niet de bedoeling dat een van uw opvolgers in 2007 plots 20.000 hectare bos uit zijn hoed zal toveren. Wat is uw timing ? Bent u bereid om effectieve ondersteuning en medewerking te verlenen aan de concrete bosuitbreidingsplannen, opgemaakt door uw administratie, maar waar u blijkbaar niet mee akkoord gaat ?

De voorzitter : Minister Kelchtermans heeft het woord.

Minister Theo Kelchtermans (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de week van het bos is de ideale gelegenheid om een aantal knelpunten onder de aandacht te brengen. De heer Coens heeft terecht nogmaals de aandacht gevestigd op een pijnpunt voor de jeugdverenigingen in het bijzonder en jongeren in het algemeen, die slechts onder een aantal voorwaarden toegang tot het bos krijgen om er spelactiviteiten te houden. We hebben daarover overleg gepleegd en een aantal voorstellen gedaan die in een ontwerpbesluit aan de Vlaamse regering zullen worden voorgelegd. Er is ook overleg gevoerd met de georganiseerde jeugdbewegingen, en op het einde van deze week zal ik een protocol met de Vlaamse Jeugd-raad ondertekenen.

Er zijn twee grote categorieën bossen : aan de ene kant de openbare bossen, waaronder de domeinbossen, die eigendom zijn van het Vlaams Gewest en de bossen van andere openbare besturen zoals de OCMW's en gemeenten ; aan de andere kant privé-bossen, waar de overheid niets over te zeggen heeft. De domeinbossen worden beheerd door Bosbeheer. We hebben met de beste bedoelingen een aantal regels opgemaakt om het ecologisch welzijn van de bossen te bewaken. De Vlaamse regering zal nu de opdracht geven om speelzones

af te bakenen, maar in overleg met Bosbeheer. Infoborden en overzichtskaarten zullen aangeven waar spelactiviteiten zonder voorafgaande machtiging kunnen worden gehouden.

Ten tweede zal aan andere eigenaars van bossen, zoals OCMW's, gemeenten en openbare besturen, worden gevraagd om eenzelfde houding aan te nemen en speelzones aan te duiden. Dit kan gebeuren in samenspraak met Bosbeheer. De eigenaar blijft in eerste instantie verantwoordelijk en gerechtigd. Bosbeheer zal enkel een advies geven. De boscijenaar kan dus in de speelzones zelf beslissen om zonder machtiging van Bosbeheer activiteiten toe te laten.

Hiermee wordt in belangrijke mate de nood aan speelruimte gelenigd. Het feit dat jongeren in bos- en natuurgebieden onder bepaalde voorwaarden activiteiten aangeboden krijgen kunnen we alleen maar toejuichen. Het zal hun de attitude van duurzame bos- en natuurzorg bijbrengen. We zullen dan ook afspraken maken met de jeugdorganisaties, en we zullen de gemeenten stimuleren om het recreatief gebruik van sommige delen van bossen in de gemeentelijke natuurontwikkelingsplannen op te nemen.

De Vlaamse regering houdt zich aan haar engagement van 1996. Het RSV voorziet in 10.000 hectare extra duurzaam bos tegen 2007. We zullen de gewestplannen daartoe moeten aanpassen. Tegelijk zullen we in de landbouwzones stimulansen moeten geven om tot bijkomende bosuitbreiding over te gaan.

Wat werd er intussen gerealiseerd ? Het ontwerp Actiplan Bosbouw 1998-2002 besteedt aan de bosbouw 1,5 miljard frank. Het Vlaams Gewest moet per jaar ongeveer 500 hectare bos aanplanten om de doelstelling van die 10.000 hectare te bereiken. Tot nu toe komen we aan een gemiddelde van 160 hectare per jaar. We hebben een achterstand opgelopen van 340 hectare op jaarbasis. De uitvoering van het RSV werd nog maar pas aangevat.

De Week van het Bos is een zinvol initiatief om de bevolking te sensibiliseren. De vraag van de heer Coens over het speelbos verheugt me, want in Oost- en West-Vlaanderen is nog nauwelijks bos aanwezig. Om speelbossen te kunnen aanleggen, moeten er uiteraard eerst bossen zijn. Men moet een nieuwe invulling van de ruimte aanvaarden. Volgens het RSV zal de ene sector ruimte moeten afstaan aan de andere. We verwachten heel wat succes van de Europese richtlijn 20/80 waarmee we bossen willen aanplanten in landbouwgebied.

Kelchtermans

Het gaat nu om ongeveer 290 hectare van de 10.000 hectare waarin voorzien is tegen het jaar 2007. Landbouwers, ex-landbouwers of eigenaars van landbouwgronden gaan in op deze uitnodiging en zorgen met stimulansen van het Vlaams Gewest voor bebossing. Uit de evaluatie blijkt dat de eigenaars de stimulansen van het Vlaams Gewest als onvoldoende ervaren. Ze wensen een financiële compensatie.

Bij het opmaken van de balans stelt men toch positieve signalen vast bij de realisatie van de twee doelstellingen, namelijk 10.000 hectare duurzame en 10.000 hectare landbouwgronden. Eens het maatschappelijk draagvlak en de overtuiging aanwezig zijn, komen de zaken versneld tot stand. Dit zal ook gebeuren met de bosuitbreiding via de duurzame bosaanplantingen en aanplantingen in landbouwzones.

De voorzitter : De heer Coens heeft het woord.

De heer Joachim Coens : Mijnheer de voorzitter, het verheugt me dat minister Kelchtermans aangeeft dat er zones worden gecreëerd waar men zonder administratieve rompslomp zal kunnen spelen. Ik hoop dat dit niet enkel in domeinbossen, beheerd door het Vlaams Gewest, zal gebeuren maar ook in alle openbare bossen. U hebt niet onmiddellijk greep op deze laatste categorie, hoewel die op lokaal vlak het grootste aandeel heeft.

Bovendien mag het bestaan van een beheersplan of een reglement van toegankelijkheid geen hinderpaal vormen. Uit het antwoord op de vraag van de heer Quintelier leid ik af dat er in juni 38 bossen waren met een reglement van toegankelijkheid en 1.900 zonder, 882 hectare met beheersplan en 21.600 hectare zonder. Ik heb begrepen dat men hiervoor een oplossing nastreeft.

De voorzitter : Mevrouw Dua heeft het woord.

Mevrouw Vera Dua : Mijnheer de minister, er is inderdaad 160 hectare bos extra. U vergeet hierbij wel te vermelden dat ondertussen tientallen hectaren zijn ontbost. De totale netto-opbrengst is dus quasi nihil.

Aan de CVP-vertegenwoordigers uit West-Vlaanderen zeg ik dat 'spelen in het bos' een uitstekend thema is waarmee men gemakkelijk scoort. Er moet dan echter wel een bos zijn. In West-Vlaanderen is dat nauwelijks het geval. Ik begrijp dan ook niet dat een aantal mandatarissen uit West-Vlaan-

deren gekant is tegen concrete bebossingsprojecten. Elk concreet plan wordt gesaboteerd. (*Rumoer bij de CVP*)

Het is veel gemakkelijker om te zeggen dat men de kinderen in het bos moet laten spelen dan om een echt bosbeleid te voeren. De langetermijnplanning terzake is nog steeds niet aan het parlement voorgelegd en actieplannen blijven in de lade liggen. Bosuitbreiding is blijkbaar een taboe bij de Vlaamse regering.

Mijnheer de minister, uw houding in de afgelopen jaren is misschien consequent, maar dan vooral in het nietsdoen. Ik zal u hierover trouwens binnenkort interpellieren.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Yolande Avontroodt tot mevrouw Wivina Demeester-De Meyer, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de concrete organisatie van borstkankerscreening

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Avontroodt tot mevrouw Demeester, Vlaams minister van Financiën, Begroting en Gezondheidsbeleid, over de concrete organisatie van borstkankerscreening.

Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil me eerst tot de minister-president richten. De aanleiding voor deze vraag is immers de septemberverklaring, waarin de minister-president heeft verklaard in Vlaanderen een algemene borstkankerscreening te willen organiseren. Dat is uiteraard een nobele doelstelling. In dat verband is echter het bedrag van 60 miljoen frank gevallen. Dat doet toch vragen rijzen. Uit vroegere studies die zijn uitgevoerd in opdracht van onder meer minister Demeester zelf, wordt de minimale kostprijs van zo een onderzoek geschat op 300 miljoen frank.

Naar verluidt zouden daarbij mammobielen worden gebruikt. Mammobielen zijn bussen waarin zowel het screeningstoestel als de ontwikkelingsapparatuur zijn geplaatst. Ongeveer 655.000 vrouwen zouden worden opgeroepen om zo een borstkankerscreening te ondergaan. Op zich is het een

Avontroodt

goede zaak dat dit gebeurt. De doelgroep bestaat immers uit de oudere vrouwen. Het probleem ligt elders, en wel op het vlak van de vrije keuze.

Vandaag bestaat er een uitgebreid aanbod van kwalitatief hoogstaande screeningsmogelijkheden. Er zijn vele radiologen, klinieken en laagdrempelige centra waar dat kan gebeuren. Men heeft bij wijze van spreken in elk dorp wel de mogelijkheid om zo een onderzoek te ondergaan. Toch kiest u ervoor om mammobielen te gebruiken. Mijn concrete vraag is : welke rol krijgen de radiologen en de huisartsen die plaatselijk actief zijn ? U zegt altijd dat de huisartsen een centrale rol moeten vervullen inzake preventie. Welke rol geeft u hem of haar in dit geval ?

Mijns inziens moeten de huisartsen de uitnodigingen versturen. Zij moeten de centrale spil vormen van de communicatie met de patiënten. Dat biedt garanties inzake de effectiviteit en de kwaliteit van de actie. Bovendien zal dat de mogelijkheid bieden om de privacy te respecteren. Dat laatste is misschien nog wel het belangrijkste. Zo een kwaliteitsvolle bottom-up-aanpak, die de actie start bij de huisarts en de patiënt, staat diametraal tegenover een top-down-aanpak. De vrije keuze moet voortdurend voor ogen worden gehouden. Als er Europese gelden worden aangewend om dat onderzoek gratis te organiseren, dan moet dat via de lokale radiologen en de bestaande voorzieningen gebeuren.

De voorzitter : Minister Demeester heeft het woord.

Minister Wivina Demeester-De Meyer (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, ik dank mevrouw Avontroodt voor haar vraag, die me de gelegenheid biedt om wat dieper in te gaan op de problematiek die ons toch allen aanbelangt. Een van de vijf gezondheidsdoelstellingen van het parlement schrijft voor om minstens 75 percent van de groep van vrouwen van 50 tot 69 jaar te screenen tegen het jaar 2000.

We geven onszelf vier jaar om die doelstelling te bereiken, dit jaar niet meegerekend. Op dit ogenblik bedraagt het budget 52 miljoen frank. Volgend jaar komt daar 60 miljoen frank bij. Dat brengt ons op 112 miljoen frank. Het is de bedoeling om daar elk jaar 60 miljoen frank aan toe te voegen. In 2002 zullen we dus over een budget van ongeveer 300 miljoen frank beschikken.

Mevrouw Avontroodt, u verwees terecht naar het aantal personen dat tot die groep behoort. Volgens onze berekeningen moeten ongeveer 670.000 vrouwen worden bereikt. We willen uiteindelijk 75 percent van de doelgroep bereiken. Volgend jaar kunnen we met een budget van 112 miljoen frank 41 percent van de doelgroep bereiken. Vervolgens kunnen we elk jaar stelselmatig opklimmen. Er werd voorzien in een planning, financiering en opbouw. We zullen er immers niet ineens in slagen om de totale groep te bereiken. U zegt trouwens terecht dat er een heel grote sensibiliseringsactie nodig is.

Uw tweede bezorgdheid is wie dat zal organiseren en hoe de organisatie zal verlopen. We zullen dit punt uitvoerig in de commissie bespreken naar aanleiding van de begroting. De bedoeling is wel om in overleg met de LOGO's en de huisartsen, de mensen op te roepen. Het systeem wordt momenteel ontwikkeld en zal in de commissie heel uitvoerig worden besproken. Met ons budget kunnen we volgend jaar 41 percent van de vrouwen uit de doelgroep bereiken. Dat is mogelijk omdat we voor de oproep, de organisatie, de sensibilisering en de tweede lezing in 800 frank per gescreende vrouw hebben voorzien, naast de Riziv-middelen om de screening uit te voeren.

De gemeente- en provinciebesturen moeten samen met de andere artsen binnen de LOGO's vervolgens nagaan of ze willen werken met een eventueel op te roepen mammobiel of met erkende radiologen en radiologische centra uit de regio. De LOGO's moeten dat zelf beslissen. De Europese reglementering verplicht ons trouwens met erkende radiologen en radiologische centra te werken, ongeacht of dat gebeurt via de huidige referentiecentra verbonden aan de universiteiten of met mammobielen. Dat moet nog worden beslist.

Aan de centra worden geen middelen meer toegekend als het aantal uitgevoerde screeningen niet gekend is. Ze krijgen hun middelen dus op basis van het aantal uitgevoerde screeningen.

Het is in eerste instantie de rol van de huisartsen om, samen met de verschillende organisaties, mee te werken aan de sensibiliseringscampagne en de begeleiding van de patiënten. Wanneer een tweede controle nodig is op basis van de vastgestelde feiten, zullen de resultaten enkel worden megedeeld via de huisarts. Bovendien zijn de huisartsen ook bij de screening betrokken via de LOGO's. De huisartsen zullen dus een heel belangrijke rol spelen bij de screening van de groep vrouwen tussen

Demeester-De Meyer

50 en 69 jaar, en het halen van de 75 percent in 2002.

De voorzitter : Mevrouw Avontroodt heeft het woord.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Mevrouw de minister, als ik het goed heb begrepen zult u concreet de radiologen aanvullende Vlaamse normen opleggen om erkend te worden, hoewel ze mijns inziens reeds federaal werden erkend.

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Mevrouw Avontroodt, dat wil ik onmiddellijk ontkennen. Het gaat hier over de wijze waarop de screening moet verlopen. Dat is federale materie, en zolang wij niet over ruimere bevoegdheden beschikken, zal ik me niet begeven op het terrein van de federale overheid.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Het is helemaal niet mijn bedoeling om u op het federale terrein te krijgen. Deze materie lijkt me echter voldoende belangrijk, daar ze vele vrouwen aanbelangt.

Ik kreeg van u geen antwoord over de vrije keuze. De vrije keuze moet mijns inziens zeker worden gegarandeerd. Vrouwen worden uitgenodigd om in een autobus plaats te nemen, maar die gratis georganiseerde screening moet eveneens kunnen plaatsvinden in de bestaande structuren. Ik zie niet in welke meerwaarde er wordt gecreëerd door dit bijkomend systeem.

U weet nu reeds dat de apparatuur meestal onvoldoende wordt gebruikt. Er is ruimte, en er is dus helemaal geen nood aan bijkomende investeringen

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Er komt ook geen nieuwe apparatuur bij.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Gaat u die autobus dan laten uitrusten met oude apparatuur ?

Minister Wivina Demeester-De Meyer : Ik stel voor dat we dit debat voeren in de commissie, daar ik meen dat dit het bestek van de actuele vraag overschrijdt.

Mevrouw Yolande Avontroodt : Integendeel : de kwaliteit van de screening is zeker en vast het onderwerp van deze vraag.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van mevrouw Nelly Maes tot de heer Leo Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het onderzoek naar het wegnemen van ingezamelde kleding voor ontwikkelingsprojecten op last van het Voerense gemeentebestuur

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van mevrouw Maes tot de heer Peeters, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Stedelijk Beleid en Huisvesting, over het onderzoek naar het wegnemen van ingezamelde kleding voor ontwikkelingsprojecten op last van het Voerense gemeentebestuur.

Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 1 april stelde ik u een vraag over het feit dat het Voerense gemeentebestuur zakken vol ingezamelde kleding, die bestemd waren voor een organisatie voor ontwikkelingssamenwerking, had weggenomen. Dit gemeentebestuur had namelijk een exclusiviteitscontract afgesloten met een Franstalige organisatie en vond het dan ook gepast om de ingezamelde kledij, die bestemd was voor de ontwikkelingsorganisatie, weg te nemen. Daarbij maakte het gemeentebestuur gebruik van gemeentelijk materieel.

In uw antwoord gaf u aan dat er sprake was van twee overtredingen. Ten eerste is er het feit dat de gemeente een monopolie toekent aan een bepaalde organisatie. Dit gebeurt ten nadele van alle organisaties die beschikken over de federale toelating om kleding op te halen over het hele Belgische grondgebied. De gemeente mag niet beletten dat dit gebeurt op haar grondgebied. Ten tweede mag deze kleding niet worden weggenomen als die zich op privé-terrein bevindt : dat is immers diefstal.

Op 1 april had u me beloofd dat u deze zaak zou laten onderzoeken door de gouverneur van Limburg, maar sindsdien hebben we daar niets meer over vernomen. We weten slechts dat de organisatie in kwestie een klacht heeft ingediend bij de rechtbank, maar die klacht werd geseponeerd. De organisatie heeft het dossier zelfs niet mogen raadplegen.

Maes

Mijnheer de minister, wat zijn uw conclusies terzake ? Wat heeft het onderzoek van de gouverneur opgeleverd ?

De voorzitter : Minister Peeters heeft het woord.

Minister Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw Maes, collega's, de gouverneur van de provincie Limburg kon op ons verzoek een onderzoek starten. Ze heeft echter ook de bevoegdheid om dat op eigen initiatief te doen, wat ze ook heeft gedaan. Het was hier dus niet echt nodig dat de hogere overheid toekeek op de rol van de gouverneur. Aangezien deze het onderzoek heeft verricht, komt het haar ook toe om te overwegen welke maatregelen eventueel noodzakelijk zijn.

Het is hoe dan ook duidelijk dat het exclusiviteitscontract dat de gemeente heeft afgesloten, in strijd is met het KB. Ook andere verenigingen of NGO's moeten de mogelijkheid krijgen tot ophaling. Ze moeten dus ook worden toegelaten tot het grondgebied van de betrokken gemeente. Zoals ik al zei, is dit bij KB geregeld. De verenigingen hebben zelfs de expliciete toestemming van de gemeente niet nodig. Het is als het ware een automatisch recht.

Ik weet niet of de gouverneur dit al heeft laten weten aan de betrokken gemeente. Indien dit nog niet is gebeurd, zal ik de gouverneur vragen het uitdrukkelijk te melden aan het gemeentebestuur. De wet moet immers op een correcte manier worden toegepast. Exclusiviteitscontracten kunnen niet worden toegestaan. Ook de NGO's moeten de mogelijkheid krijgen om kledij op te halen.

Voorts zijn er een aantal juridische discussies rond dit probleem. Er zijn ook klachten ingediend. De uitvoerende macht kan uiteraard niet optreden op het terrein van de juridische macht. Dit ligt trouwens ook op het federale bevoegdheidsniveau.

De voorzitter : Mevrouw Maes heeft het woord.

Mevrouw Nelly Maes : Mijnheer de minister, ik wil niet onvriendelijk zijn, maar ik moet vaststellen dat u enkel belooft iets te doen. Tot nu toe is er dus nog niet veel gebeurd.

Ik wil u er ook op wijzen dat de kledingophaling niet alleen in Voeren voor problemen zorgt. Nogal wat organisaties, en zelfs privé-personen die zich als organisaties verkleden, halen kledij op met

commerciële bedoelingen. De gemeenten weten veelal niet hoe hiermee om te gaan. Heel vaak worden die organisaties niet gecontroleerd.

In Voeren is dus eigenlijk het omgekeerde gebeurd van de normale gang van zaken. Normaal gezien worden de organisaties die een nationale toelating hebben, beconcurrereerd door organisaties met commerciële en zelfs malafide bedoelingen, zonder dat de gemeenten ingrijpen. In Voeren was het net andersom. Daar werd een organisatie gevisieerd die wel een nationale toelating had. Dit gebeurde ten voordele van een organisatie waarvan men beweert dat die een exclusiviteitscontract had.

Dat neemt niet weg dat de gemeente hier een fout maakte omdat ze zelf met haar eigen materiaal - een vrachtwagen - die kleding is gaan ophalen, zowel op het openbare als op het privé-terrein. De gemeente Voeren mocht en kon dit in elk geval niet doen. Door dit toch te doen heeft ze de organisatie die de inzameling van kleding organiseerde schade toegebracht, aangezien die al haar uitgaven reeds had gedaan.

Zou u, voor een betere ordening van deze inzamelingen, aan de Vlaamse gemeenten inlichtingen willen verschaffen over de juiste interpretatie van het Koninklijk Besluit ? Zo kunnen de gemeenten de bonafide organisaties bij hun taak helpen en de malafide organisaties zoveel mogelijk bannen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luk Van Nieuwenhuysen tot de heer Luc Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Europese Commissie inzake de campagnes van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Nieuwenhuysen tot de heer Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Buitenlands Beleid, Europese Aangelegenheden, Wetenschap en Technologie, over het standpunt van de Europese Commissie inzake de campagnes van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, vorige week heeft de Europese Commissie zich gebogen over de wijze waarop Vlaanderen een aantal landbouwproducten promoot. Er wordt met name aanstoot genomen aan de promotie van fruit en groenten onder de merknaam Flandria en van ham onder de merknaam Duke of Flanders. Blijkbaar zijn die benamingen te duidelijke verwijzingen naar het land van oorsprong.

Er wordt ook aanstoot genomen aan het feit dat de Vlaamse overheid instaat voor de financiering van die promotie. Die financiering gebeurt op rechtstreekse wijze met 150 miljoen frank uit heffingen op geïmporteerde landbouwproducten en op onrechtstreekse wijze door de inzet van personeel van de VLAM, wat een waarde van 55 miljoen frank zou vertegenwoordigen.

Er wordt van de Vlaamse regering verwacht dat ze binnen de dertig dagen via de Belgische staat – zoals het nog steeds moet – toelichting geeft aan de Europese Commissie. Wat is de commentaar en het verweer van de Vlaamse regering ?

Naar verluidt moet de financiering intussen ook worden opgeschort. Gaat het om de financiering van de promotieactie of van de VLAM ?

De voorzitter : Minister-president Van den Brande heeft het woord.

Minister-president Luc Van den Brande (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik hoef u niet de technische ingrediënten en kwaliteiten te schilderen van de uitzonderlijke tomaten die bij ons worden gekweekt, noch onze lange traditie van bereiding van ingezouten ham.

We hebben nog geen officiële notificatie van de Europese Commissie ontvangen. Als we die krijgen zullen we samen met de raad van bestuur van de VLAM alle nodige argumenten ontwikkelen.

De Europese Commissie schijnt er een probleem mee te hebben dat er een verwijzing is naar een administratieve, staatkundige of politieke entiteit, die groter is dan het gebied waar het betrokken product gewonnen of geteeld wordt. Een en ander vloeit voort uit verordening 2081, die allerm minst eenduidig wordt toegepast. Voor Schotse whisky is de verwijzing naar een grotere entiteit aanvaardbaar, terwijl Schots lam slechts op een beperkt aantal klippen of heuvels wordt geteeld, waaraan het zijn uitzonderlijke kwaliteit te danken heeft. Daarnaast heb je Schotse lammeren die op een beperkt aantal heuvels grazen en om die reden een uitzonderlijke kwaliteit voortbrengen.

Ik vat mijn antwoord hier samen. Ten eerste, wanneer we een notificatie ontvangen, zullen we geargumenteed antwoorden. De argumentatie zal inhouden dat het kwaliteitsgegeven voorrang heeft op het ruimtelijk gegeven. Ten tweede aanvaardt men landelijke verwijzingen, bijvoorbeeld bij Hollandse of Belgische kazen. Waarom zou men dan ook geen deelstatelijke verwijzingen kunnen aanvaarden ? Dat is momenteel niet duidelijk. Er zijn trouwens ook nog andere autonome gebieden die onder vuur van de Commissie liggen. Uw vraag houdt me dus ook bezig.

De voorzitter : De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen : Ik ben het natuurlijk eens met uw opmerkingen. De Europese Commissie lijkt vooral de deelstaten te viseren. Het is spijtig dat we geen rechtstreekse stem hebben in de Europese Unie om dergelijke – soms belachelijke – richtlijnen te contesteren. Verder zou ik erop willen aandringen dat de notificatie en uw antwoord erop tijdig worden overgemaakt. Op dit vlak hebben we geen al te beste ervaringen met de Europese Commissie en de Belgische staat.

Minister-president Luc Van den Brande : U weet dat we altijd tijdig handelen. Dat zal ook in dit geval zo zijn. Maar zelfs al zou er een betwisting zijn met de Commissie na de notificatie, dan is het nog de moeite waarde om de oorsprongscertificatie in de procedure te brengen. We zullen daar echter op het gepaste moment over oordelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 14 oktober 1998 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 14.50 uur.*
